

Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

► B

UREDBA SVETA (ES) št. 1338/2001

z dne 28. junija 2001

o določitvi ukrepov, potrebnih za zaščito ►C1 eura ◀ pred ponarejanjem

(UL L 181, 4.7.2001, str. 6)

spremenjena z:

	Uradni list		
	št.	stran	datum
► <u>M1</u> Uredba Sveta (ES) št. 44/2009 z dne 18. decembra 2008	L 17	1	22.1.2009

popravljena z:

- C1 Popravek, UL L 121, 6.5.2006, str. 56 (1338/2001)
- C2 Popravek, UL L 104, 23.4.2015, str. 52 (44/2009)

▼B**UREDBA SVETA (ES) št. 1338/2001**

z dne 28. junija 2001

o določitvi ukrepov, potrebnih za zaščito ►C1 eura ◀ pred ponarejanjem

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti tretjega stavka člena 123(4) te Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Sveta (ES) št. 974/98 z 3. maja 1998 o uvedbi ►C1 eura ◀ ⁽⁴⁾ predvideva, da bodo Evropska centralna banka (ECB) in nacionalne centralne banke (NCB) držav članic EMU dale v obtok bankovce ►C1 eura ◀ in da bodo države članice EMU dale v obtok kovance ►C1 eura ◀ 1. januarja 2002; sistem za zaščito ►C1 eura ◀ pred ponarejanjem mora biti zato sprejet hitro, da bo pripravljen za izvajanje, preden bodo bankovci in kovanci ►C1 eura ◀ dani v obtok.
- (2) Dogovori, sklenjeni z Aktom Sveta z 26. julija 1995 o sestavi Konvencije o ustanovitvi Evropskega policijskega urada (Konvencija o Europolu) ⁽⁵⁾ in Sklepom Sveta z 29. aprila 1999 o razširitvi Europolovega mandata na obravnavo ponarejanja denarja in plačilnih sredstev ⁽⁶⁾, so namenjeni boju proti ponarejanju na splošno.
- (3) V svojem okvirnem sklepu z 29. maja 2000 o naraščajoči zaščiti s kaznimi in drugimi sankcijami pred ponarejanjem v zvezi z uvedbo ►C1 eura ◀ ⁽⁷⁾ je Svet sprejel določbe, s katerimi se po kazenskem pravu s pomočjo učinkovitih ukrepov zagotovi ustrezna zaščita ►C1 eura ◀.
- (4) Ukrepi za zaščito ►C1 eura ◀ pred ponarejanjem zadevajo Skupnost kot del njene odgovornosti v zvezi z enotno valuto; pravnega varstva ►C1 eura ◀ ne more zadovoljivo zagotoviti samo ena država članica, saj bodo bankovci in kovanci

⁽¹⁾ UL C 337 E, 28.11.2000, str. 264.⁽²⁾ Mnenje je bilo dano 3. maja 2001 (še neobjavljeno v Uradnem listu).⁽³⁾ UL C 19, 20.1.2001, str. 18.⁽⁴⁾ UL L 139, 11.5.1998, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 2596/2000 (UL L 300, 29.11.2000, str. 2)⁽⁵⁾ UL C 316, 27.11.1995, str. 1.⁽⁶⁾ UL C 149, 28.5.1999, str. 16 in popravek v UL C 229, 12.8.1999, str. 14.⁽⁷⁾ UL L 140, 14.6.2000, str. 1.

▼B

►C1 eura ◄ v obtoku tudi zunaj meja držav članic EMU. Zato je treba sprejeti predpis Skupnosti, ki bo opredeljeval ukrepe, potrebne za to, da bodo bankovci in kovanci ►C1 eura ◄ krožili v ustreznih pogojih, s čimer se zagotovi splošna učinkovitost in dosledna zaščita ►C1 eura ◄ pred dejavnostmi, ki bi verjetno ogrozile njegovo verodostojnost, in se torej sprejmejo ustrezni ukrepi, da bo vse pravočasno pripravljeno pred 1. januarjem 2002.

- (5) Za namene uporabe te uredbe je treba opredeliti ali prevzeti že obstoječe opredelitve nekaterih pojmov, kot so ponarejanje ►C1 eura ◄, tehnični in statistični podatki ter nacionalni organi, pristojni za raziskovanje, med drugim zaradi zbiranja in analize podatkov o ponarejanju, vključno s centralnimi uradi, ki jih predvideva člen 12 Ženevske konvencije.
- (6) Zagotoviti je treba, da se tehnični in statistični podatki, ki jih zberejo pristojni nacionalni organi o ponarejenih bankovcih in kovancih ►C1 eura ◄ ter, če je to le mogoče, o neodobrenih bankovcih, pošljejo ECB, hkrati pa je treba pristojnim nacionalnim organom in Komisiji, skladno z njenimi odgovornostmi, omogočiti dostop do takih podatkov. Predvideno je tudi, da bo imel Europol na podlagi sporazuma med njim in ECB dostop do takih podatkov.
- (7) Center za analizo ponarejenega denarja (CAC), ustanovljen in voden pod okriljem ECB, v skladu s smernico ECB ⁽¹⁾ centralizira klasifikacijo in analizo tehničnih podatkov o ponarejenih bankovcih.
- (8) Tehnični načrt za ravnanje s ponarejenimi kovanci ►C1 eura ◄, ki ga je Svet sprejel 28. februarja 2000, se nanaša na sistematično zbiranje tehničnih informacij o ponarejanju ►C1 eura ◄ s strani ECB, ustanovitev Evropskega tehničnega in znanstvenega centra (ETSC) na evropski ravni za tehnično analizo in razvrščanje ponarejenih kovancev ►C1 eura ◄ ter nacionalnih analitskih centrov za kovance (CNAC) na nacionalni ravni.
- (9) Na podlagi izmenjave pisem med predsednikom Sveta in francoskim finančnim ministrom 28. februarja in 9. junija 2000 se predvideva začasna ustanovitev ETSC, ki bo ločen in samostojen upravni organ v okviru pariške kovnice; njegove naloge morajo biti opredeljene s to uredbo; prihodnji status in stalni sedež Evropskega tehničnega in znanstvenega centra bo pravočasno določil Svet.
- (10) Poskrbeti je treba, da se ponarejeni bankovci ►C1 eura ◄ predajo nacionalnim analitskim centrom (NAC) za prepoznavanje; ponarejeni kovanci naj se predajo nacionalnim analitskim centrom za kovance (CNAC).
- (11) Poskrbeti je treba, da so kreditne ustanove in katere koli druge ustanove, ki opravljajo razvrščanje bankovcev in kovancev ter njihovo distribucijo v javnosti kot poklicno dejavnost, vključno s tistimi, katerih dejavnost je menjava bankovcev in kovancev,

⁽¹⁾ Smernica Evropske centralne banke z dne 26. avgusta 1998 o nekaterih določbah v zvezi z bankovci ►C1 eura ◄, kakor je bila spremenjena 26. avgusta 1999 (UL L 258, 5.10.1999, str. 32).

▼B

kot so menjalnice, obvezane, da iz obtoka umaknejo bankovce in kovance ►C1 eura ◄, za katere vedo ali imajo zadosten razlog za domnevo, da so ponarejeni, in jih predajo pristojnim nacionalnim organom. Poleg tega je treba poskrbeti, da države članice v primeru, ko navedene ustanove ne opravljajo svojih obveznosti, naložijo sankcije, ki se jim zdijo primerne.

- (12) Tesno in redno sodelovanje med pristojnimi nacionalnimi organi, Komisijo in ECB mora biti organizirano tako, da zagotovi učinkovito in stalno zaščito ►C1 eura ◄, zlasti v zvezi z izmenjavo informacij, razen osebnih podatkov, vzajemno sodelovanje in pomoč med Skupnostjo in nacionalnimi organi, znanstveno podporo ter poklicno usposabljanje. V ta namen bo Komisija, brez vpliva na vlogo ECB pri zaščiti ►C1 eura ◄ pred ponarejanjem, redno v ustreznem svetovalnem odboru s ključnimi akterji v boju proti ponarejanju ►C1 eura ◄ (vključno z ECB, ETSC, Europolom in Interpolom) nadaljevala posvetovanja o izboljšanju pogojev za splošno zaščito ►C1 eura ◄ na podlagi zakonodajnih pobud, da se okrepi zaščita pred ponarejanjem in boj proti njemu.
- (13) Za zagotovitev izmenjave popolnih, dopoljenih in primerljivih podatkov je treba poskrbeti za nacionalno centralizacijo strateških in operativnih informacij ter za obveznost posredovanja podatkov. V ta namen naj bo poskrbljeno, da bodo države članice sprejele potrebne ukrepe, s katerimi se centralnim uradom omogoči izpolnitev njihovih nalog v skladu z Ženevsko konvencijo, da se zagotovi izmenjava informacij med njimi samimi in nacionalnimi enotami Evropa.
- (14) Dopolnilna narava nalog različnih partnerjev Skupnosti mora s pomočjo, ki jo lahko zagotovi Europol v skladu s sklepom Sveta z 29. aprila 1999, omogočiti združitev vseh orodij, potrebnih za zaščito ►C1 eura ◄ pred škodljivimi posledicami, ki izhajajo iz nezakonitih dejavnosti ponarejanja. Europol izpolnjuje svoje naloge brez poseganja v pristojnosti Evropske skupnosti; z doslednim upoštevanjem svojih pristojnosti naj Europol in Evropska skupnost ustvarita oblike sodelovanja, ki jima omogočajo čim bolj učinkovito opravljanje njunih nalog; v ta namen je treba v skladu z ustreznimi določbami Konvencije o Europolu dati prednost organizaciji tesnega in rednega sodelovanja, ki temelji na ustreznih sporazumih med Europolom in ECB na eni strani ter med Europolom in Komisijo na drugi strani.
- (15) Glede na to, da se bo ►C1 euro ◄ uporabljal v državah nečlanih kot valuta za mednarodne transakcije, je treba predvideti strukturirano sodelovanje, ki vključuje vse pomembne akterje v primeru ponarejanja v državah nečlanih.
- (16) Ukrepi iz te uredbe ne vplivajo na možnost držav članic, da uporabljajo svoje nacionalno kazensko pravo za zaščito ►C1 eura ◄ pred ponarejanjem –

▼B

POGLAVJE 1

NAMEN IN OPREDELITVE

Člen 1

Namen

1. Namen te uredbe je določiti ukrepe, potrebne za dajanje bankovcev in kovancev ►C1 eura ◀ v obtok tako, da se zaščitijo pred ponarejanjem.
2. Za namen uporabe te uredbe „ponarejanje“ pomeni naslednje dejavnosti:
 - (a) kakršno koli goljufivo izdelovanje bankovcev ►C1 eura ◀ ali kovancev ►C1 eura ◀ na kakršenkoli način;
 - (b) goljufivo dajanje ponarejenih bankovcev ►C1 eura ◀ ali ponarejenih kovancev ►C1 eura ◀ v obtok;
 - (c) uvoz, izvoz, prevoz, prejemanje ali pridobivanje ponarejenih bankovcev ►C1 eura ◀ ali ponarejenih kovancev ►C1 eura ◀ z namenom, da se dajo v obtok, in z védenjem, da so ponarejeni;
 - (d) goljufivo izdelovanje, prejemanje, pridobivanje ali posedovanje:
 - instrumentov, predmetov, računalniških programov in katerih koli drugih sredstev, posebno prirejenih za goljufivo izdelovanje ali predružačenje bankovcev ali kovancev ►C1 eura ◀,
 - ali
 - hologramov ali drugih komponent, ki služijo kot zaščita bankovcev in kovancev ►C1 eura ◀ pred goljufivim izdelovanjem ali predružačenjem.
3. Ta uredba se uporablja, brez vpliva na uporabo nacionalnega kazenskega prava, kot zaščita ►C1 eura ◀ pred ponarejanjem.

Člen 2

Opredelitve

V namene te uredbe:

- (a) „ponarejeni bankovci“ in „ponarejeni kovanci“ pomenijo bankovce in kovance, ki so izraženi v ►C1 eurih ◀ ali imajo videz bankovcev ali kovancev ►C1 eura ◀ in so bili goljufivo izdelani ali predružačeni;
- (b) „pristojni nacionalni organi“ pomenijo organe, ki so jih države članice pooblastile za:
 - prepoznavanje ponarejenih bankovcev in kovancev;
 - zbiranje in analiziranje tehničnih in statističnih podatkov o ponarejenih bankovcih, zlasti nacionalne centralne banke ali druge pooblašene organe;
 - zbiranje in analiziranje tehničnih in statističnih podatkov o ponarejenih kovancih, zlasti nacionalne kovnice, nacionalne centralne banke ali druge pooblašene organe;

▼B

— zbiranje podatkov o ponarejanju ►**C1** eura ◀ in predložitve le-teh v analizo, zlasti nacionalne centralne urade iz člena 12 Ženevske konvencije;

▼M1

(c) „kreditne institucije“ pomenijo kreditne institucije iz točke 1(a) člena 4 Direktive 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij ⁽¹⁾;

▼B

(d) „tehnični in statistični podatki“ pomenijo podatke, s pomočjo katerih se lahko ponarejeni bankovci ali ponarejeni kovanci prepoznajo (tehnični opis tipa ponarejanja), in podatke o številu ponarejenih bankovcev in ponarejenih kovancev glede na njihov izvor, zlasti geografski;

(e) „Ženevska konvencija“ pomeni Mednarodno konvencijo za zatiranje ponarejanja denarja, ki je bila podpisana v Ženevi 20. aprila 1929 ⁽²⁾;

(f) „Konvencija o Europolu“ pomeni Konvencijo z dne 26. julija 1995 o ustanovitvi Europa ⁽³⁾;

▼M1

(g) „ponudniki plačilnih storitev“ pomenijo ponudnike plačilnih storitev iz člena 1(1) Direktive 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu ⁽⁴⁾.

▼B

POGLAVJE 2

TEHNIČNI IN STATISTIČNI PODATKI

Člen 3

Zbiranje in dostop

1. Tehnične in statistične podatke v zvezi s ponarejenimi bankovci in ponarejenimi kovanci, odkritimi v državah članicah, zbirajo in razvrščajo pristojni nacionalni organi. Ti podatki se posredujejo Evropski centralni banki v hrambo in obdelavo.

2. Evropska centralna banka zbira in hrani tehnične in statistične podatke o ponarejenih bankovcih in ponarejenih kovancih, odkritih v državah nečlanicah.

3. Pristojni nacionalni organi in v okviru svojih pristojnosti tudi Komisija imajo dostop do tehničnih in statističnih podatkov, ki jih ima Evropska centralna banka. Europol ima dostop do takih podatkov po sporazumu med njim in Evropsko centralno banko skladno z ustreznimi določbami Konvencije o Europolu in določbami, sprejetimi na podlagi slednje.

⁽¹⁾ UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

⁽²⁾ Zbirka pogodb Društva narodov št. 2623 (1931), str. 372.

⁽³⁾ UL C 316, 27.11.1995, str. 2.

⁽⁴⁾ UL L 319, 5.12.2007, str. 1.

▼B

Člen 4

►M1 Obveznost prenosa ponarejenih bankovcev ◀

1. V soglasju z Evropsko centralno banko države članice imenujejo ali ustanovijo nacionalni analitski center (NAC) v skladu s svojim nacionalnim pravom in prakso.
2. Pristojni nacionalni organi dovolijo NAC pregled bankovcev, za katere obstaja sum, da so ponarejeni, in mu na njegovo zahtevo v analizo in prepoznavanje nemudoma predložijo potrebne vzorce vseh tipov bankovcev, za katere obstaja sum, da so ponarejeni, ter tiste tehnične in statistične podatke, s katerimi razpolagajo. NAC pošlje Evropski centralni banki vsak nov tip bankovca, za katerega obstaja sum, da je ponarejen, in ki ustreza merilom, ki jih je sprejela Evropska centralna banka. ►M1 Zaradi lažjega preverjanja pristnosti eurobankovcev, ki so v obtoku, je treba dovoliti prenos ponarejenih bankovcev med pristojnimi nacionalnimi organi ter institucijami in organi Evropske unije. Med prevozom mora ponarejene bankovce stalno spremljati potni nalog, ki so ga v ta namen izdali navedeni organi, institucije ali ustanove. ◀
3. Odstavek 2 se uporablja tako, da ne preprečuje, da se bankovci, za katere obstaja sum, da so ponarejeni, uporabijo ali zadržijo kot dokazno gradivo v kazenskih zadevah. ►M1 Vendar pa lahko pristojni nacionalni organ pošlje del serije teh bankovcev NAC in po potrebi še ECB v preučitev ali preizkušanje. ◀
4. Evropska centralna banka sporoči ustrezne končne rezultate svoje analize in klasifikacije vsakega novega tipa ponarejenega bankovca pristojnim nacionalnim organom in Komisiji v skladu z njenimi področju odgovornosti. Evropska centralna banka sporoči rezultate Europolu v skladu s sporazumom iz člena 3(3).

Člen 5

►M1 Obveznost prenosa ponarejenih bankovcev ◀

1. Države članice imenujejo ali ustanovijo nacionalni analitski center za kovance (CNAC) v skladu s svojim nacionalnim pravom in prakso.
2. Pristojni nacionalni organi dovolijo CNAC pregled kovancev, za katere obstaja sum, da so ponarejeni, in mu na njegovo zahtevo v analizo in prepoznavanje nemudoma predložijo potrebne zahtevane vzorce vsakega tipa kovancev, za katere obstaja sum, da so ponarejeni, ter tiste tehnične in statistične podatke, s katerimi razpolagajo. CNAC pošlje Evropskemu tehničnemu in znanstvenemu centru (ETSC) vsak nov tip kovanca, za katerega obstaja sum, da je ponarejen, in ki ustreza merilom, ki jih je sprejel Evropski tehnični in znanstveni center; v ta namen Evropska centralna banka predloži CNAC tiste tehnične in statistične podatke o ponarejenih kovancih ►C1 eura ◀, s katerimi razpolaga. ►M1 Zaradi lažjega preverjanja pristnosti eurokovanec, ki so v obtoku, je treba dovoliti prevoz ponarejenih kovancev med pristojnimi nacionalnimi organi ter institucijami in organi Evropske unije. Med prevozom mora ponarejene kovance stalno spremljati potni nalog, ki so ga v ta namen izdali navedeni organi, institucije ali ustanove. ◀
3. Odstavek 2 se uporablja tako, da ne preprečuje, da se kovanci, za katere obstaja sum, da so ponarejeni, uporabijo ali zadržijo kot dokazno gradivo v kazenskih zadevah. ►M1 Vendar pa lahko pristojni nacionalni organ pošlje del serije teh kovancev CNAC in po potrebi še ETSC v preučitev ali preizkušanje. ◀

▼ **M1**

4. ETSC analizira in razvrsti vsak nov tip ponarejenega eurokovanca. V ta namen ima ETSC dostop do tehničnih in statističnih podatkov o ponarejenih eurokovancah, shranjenih v ECB. ETSC sporoči ustrezne končne rezultate svoje analize pristojnim nacionalnim organom in ECB v skladu s svojimi pristojnostmi. ECB v skladu s sporazumom iz člena 3(3) sporoči zadevne rezultate Europolu.

▼ **B**

POGLAVJE 3

OBVEZNOSTI IN SANKCIJE

Člen 6► **M1** Obveznosti ustanov, ki sodelujejo pri obdelavi bankovcev in kovancev ter njihovi distribuciji v javnosti ◀▼ **M1**

1. Kreditne institucije in drugi ponudniki plačilnih storitev v okviru svojih plačilnih dejavnosti, kot tudi vsi drugi gospodarski subjekti, ki sodelujejo pri obdelavi bankovcev in kovancev ter njihovi distribuciji v javnosti, vključno:

- z ustanovami, katerih dejavnost vključuje menjavo bankovcev in kovancev različnih valut, kot so menjalnice,
- s prevozniki denarja,
- z drugimi gospodarskimi subjekti, kot so trgovci in igralnice, kadar priložnostno sodelujejo pri obdelavi bankovcev ter njihovi distribuciji v javnosti prek bančnih avtomatov (bankomatov) v okviru njihove stranske dejavnosti,

morajo izpolniti zahtevo po preverjanju pristnosti eurobankovcev in eurokovanca, ki so jih prejeli in jih nameravajo dati ponovno v obtok, ter da se odkrijejo ponaredki.

To preverjanje se izvaja v skladu s postopki, ki jih za eurobankovce določa ECB ► **C2** ⁽¹⁾. ◀

Institucije in gospodarski subjekti iz prvega pododstavka morajo iz obtoka umakniti vse eurobankovce in eurokovanca, ki so jih prejeli in za katere vedo ali utemeljeno domnevajo, da so ponarejeni. Bankovce in kovanca takoj predajo pristojnim nacionalnim organom.

1a. Z odstopanjem od določb drugega pododstavka odstavka 1 preverjanje pristnosti eurobankovcev in eurokovanca v državah članicah, ki so uvedle euro kot svojo enotno valuto, izvaja:

- za to usposobljeno osebje ali

⁽¹⁾ Glej okvir za odkrivanje ponaredkov in razvrščanje bankovcev glede kakovosti, ki ga uporabljajo kreditne institucije in drugi strokovnjaki, ki rokujejo z denarjem, in sicer na spletnem mestu ECB na naslovu: <http://www.ecb.europa.eu/euro/cashprof/html/index.sl.html>

▼ M1

— avtomat za obdelavo bankovcev in kovancev, ki je na objavljenem seznamu ECB, če gre za bankovce ► **C2** ⁽¹⁾ ◀, ali Komisije, če gre za kovance ⁽²⁾.

▼ B

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da za ustanove iz odstavka 1, ki ne izpolnjujejo svojih obveznosti v skladu z navedenim odstavkom, veljajo učinkovite, sorazmerne in odvračilne sankcije.

▼ M1

3. Brez poseganja v roke, ki jih je določila ECB za uporabo postopkov, ki jih je sprejela, države članice sprejmejo zakone in druge predpise za uporabo prvega pododstavka odstavka 1 tega člena najpozneje do 31. decembra 2011. Države članice o tem nemudoma obvestijo Komisijo in ECB.

▼ B

POGLAVJE 4

SODELOVANJE IN VZAJEMNA POMOČ

*Člen 7***Sodelovanje za zaščito ► C1 eura ◀ pred ponarejanjem**

1. Da bi učinkovito zaščitili ► C1 euro ◀ pred ponarejanjem, države članice, Komisija in Evropska centralna banka sodelujejo na eni strani druga z drugo in na drugi strani z Europolom v skladu s Konvencijo o Europolu in z določbami, sprejetimi na podlagi slednje. V ta namen se Komisija in Evropska centralna banka pogodita, da bi pravočasno sklenili sporazum z Europolom.

2. Pristojni nacionalni organi, Komisija in Evropska centralna banka pri izvajanju svojih nalog sodelujejo zlasti pri:

— izmenjavi informacij o preprečevanju ponarejanja in boja proti dajanju ponarejenih bankovcev in ponarejenih kovancev v obtok;

— zagotavljanju rednih informacij o vplivu ponarejanja zaradi strateške analize;

— zagotavljanju vzajemne pomoči pri preprečevanju ponarejanja in boju proti dajanju ponarejenih bankovcev in ponarejenih kovancev v obtok, ki bo med drugim vključevala znanstveno pomoč in usposabljanje z logistično podporo držav članic.

3. V okviru vzajemne pomoči nacionalni centralni uradi iz člena 12 Ženevske konvencije in Evropska centralna banka ter, kadar je to potrebno, Komisija v okviru svojih pooblastil in brez vpliva na vlogo Euro-pola predvidijo sistem za posredovanje tehničnih podatkov (zgodnje opozarjanje).

⁽¹⁾ Objavljen seznam ECB je dosegljiv na naslednjem naslovu: <http://www.ecb.europa.eu/euro/cashprof/html/index.sl.html>

⁽²⁾ Objavljen seznam Komisije je dosegljiv na naslednjem naslovu: http://ec.europa.eu/anti_fraud/pages_euro/euro-coins/machines.pdf

▼B*Člen 8***Centralizacija informacij na nacionalni ravni**

1. Države članice zagotovijo, da so, takoj ko se odkrije primer ponarejanja, informacije na nacionalni ravni sporočene nacionalnemu centralnemu uradu, ki jih nato prek Europolove nacionalne enote pošljejo Europolu.
2. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev izmenjave informacij med nacionalnimi centralnimi uradi in Europolovo nacionalno enoto.

*Člen 9***Zunanji odnosi**

1. Komisija in države članice sodelujejo z državami nečlanicami in mednarodnimi organizacijami v tesni povezavi z Evropsko centralno banko. Tako sodelovanje vključuje pomoč, potrebno za preprečitev ponarejanja ►**C1** eura ◀ in boj proti ponarejanju, v skladu z določbami v zvezi s preprečevanjem nezakonitih dejavnosti, zajetih v sporazumih o sodelovanju in pridružitvi ter v predpristopnih sporazumih.
2. Svet zagotovi, da sporazumi o sodelovanju in pridružitvi ter predpristopni sporazumi med Evropsko skupnostjo in državami nečlanicami vključujejo določbe, ki omogočajo uporabo člena 3(2).

POGLAVJE 5

KONČNE DOLOČBE*Člen 10***Pristojni nacionalni organi**

1. Države članice pošljejo Evropski centralni banki in Komisiji seznam pristojnih nacionalnih organov iz člena 2(b).
2. Ti sezname se objavijo v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

*Člen 11***Neodobreni bankovci**

Kolikor je le mogoče, določbe iz členov 3, 4, 7, 8 in 9 veljajo za bankovce, izražene v ►**C1** eurih ◀, ki so bili izdelani z uporabo zakonitih kapacitet ali opreme tako, da so bile kršene določbe, v skladu s katerimi pristojni organi lahko izdajo valuto, ali so bili dani v obtok tako, da so bili kršeni pogoji, v skladu s katerimi lahko pristojni organi dajo valuto v obtok, in brez privolitve navedenih organov.

*Člen 12***Uporaba**

Členi 1 do 11 imajo učinek v tistih državah članicah, ki so sprejele ►**C1** euro ◀ kot svojo enotno valuto.

▼B

Člen 13

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Uporabljati se začne 1. januarja 2002. Vendar se za bankovce in kovance, ki še niso bili izdani, a so namenjeni za izdajo, uporablja od datuma objave.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti.